

Skatteministeriet

9. februar 2024
J.nr. 2024 - 761

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 230 af 12. januar 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Peter Bach-Mortensen

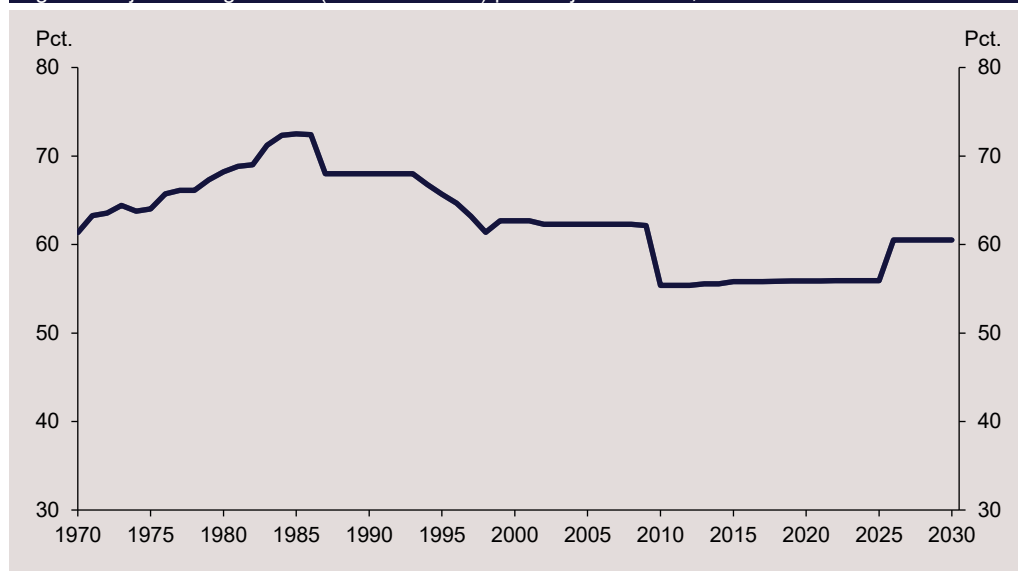
Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for den historiske udvikling i den øverste marginalskat på lønindkomst (siden kildeskattens indførelse) og komme med en vurdering af, hvorledes en høj øverste marginalskat bidrager positivt til samfundsøkonomien, når der ses bort fra fordelings effekterne?

Svar

Der blev indført kildeskat på arbejdsindkomst i Danmark i 1970. Den højeste marginalskat var på 61,4 pct. (opgjort ekskl. kirkeskat) ved indførelsen af kildeskatten og var i midten af 1980'erne vokset til over 72 pct., jf. figur 1. Siden da er der løbende gennemført en række reformer af personbeskatningen, som blandt andet har haft til formål at reducere den højeste marginalskat. For en gennemgang af de større reformer af personbeskatningen siden 1994 henvises til *Appendiks 2A i kapitel 2 i Skatteøkonomisk Redegørelse 2023*.

Figur 1. Højeste marginalskat (ekskl. kirkeskat) på arbejdsindkomst, 1970-2030

Kilde: Skatteministeriet

Den højeste marginalskat udgør aktuelt (i 2024) ca. 55,9 pct. (ekskl. kirkeskat) for personer med indkomster over topskattegrænsen på 588.900 kr. i 2024-niveau (efter arbejdsmarkedsbidrag). Med *Aftale om reform af personskat*, december 2023, indføres med virkning fra 2026 en ny top-topskat på 5 pct. af indkomster over 2½ mio. kr. før arbejdsmarkedsbidrag (svarende til 2,38 mio. kr. efter arbejdsmarkedsbidrag). Top-topskatten indebærer isoleret set en forøgelse af den højeste marginalskat med 4,6 pct.-point, og fra 2026 og frem vil den højeste marginalskat således udgøre ca. 60,5 pct. (ekskl. kirkeskat) for de personer, som betaler top-topskat¹, jf. figur 1. For alle andre skatteydere vil den højeste marginalskat blive reduceret eller være uændret.

¹ Top-topskatten skønnes at berøre ca. 9.000 personer.

Det grundlæggende formål med personskatterne er at bidrage til finansieringen af de offentlige udgifter. Indretningen af skattesystemet har imidlertid også en række afledte virkninger på befolkningens adfærd. Der er belæg for, at en høj marginalskat på arbejdsindkomst isoleret set reducerer arbejdsudbuddet og dermed også beskæftigelsen. Personbeskatningen indebærer med andre ord generelt en række samfundsøkonomiske omkostninger i form af lavere beskæftigelse og produktion. Blandt økonomer kaldes dette også for *efficienstab*.

Beskatningen af arbejdsindkomst indrettes dog også under hensyn til virkningen på *indkomstfordelingen* i samfundet. Det progressive skattesystem i Danmark reducerer samlet set forskellene i befolkningens disponible indkomster og bidrager dermed til at udjævne forskellene i forbrugsmulighederne mellem højt- og lavtlønnede og mellem beskæftigede og ikke-beskæftigede.

I det danske skattesystem vil de skattenedsættelser, som reducerer efficienstabet mest, typisk også øge indkomstforskellene forholdsvis meget, mens skattenedsættelser, som kun i begrænset omfang reducerer efficienstabet, typisk vil påvirke indkomstforskellene i mere begrænset omfang.

I indretningen af beskatningen af arbejdsindkomst vil der således typisk være en *afvejning* mellem effizienz og indkomstfordeling. Det indebærer, at en højere grad af effizienz som hovedregel kun kan opnås på bekostning af større forskelle i de disponible indkomster, dvs. en højere Gini-koefficient.

De samfundsøkonomiske omkostninger forbundet med marginals-katten på arbejdsindkomst må således ses i sammenhæng med, at skatteindtægterne alt andet lige bidrager til finansieringen af de offentlige udgifter og til omfordeling af indkomster og forbrugsmuligheder.